

Runt bordet: Elin, Mona, Zarook, Tine och Vesna. Denna morgon serverades två hårdostar (en svensk och en fransk), en marmelad av ingefära och citronsaft, rökt älgstek med pepparrot. Just denna morgon levererades bröden av Ingegärd Andersson.

Efter att ha mottagit Stipendiet till Marcus Lindes minne och lugnet återigen lagt sig funderade jag på hur jag bäst kunde använda stipendiet, de tiotusen kronorna. Det är lätt att sätta sprätt på och göra av med tiotusen kronor men jag vill hellre "pay forward" de goda saker jag får under livet. Det ger mig mer glädje än jag annars hade kunnat få om jag använt dem på något eget. Personalen på Dialysen kändes som ett naturligt val.

På dialysen har vi en speciell tillvaro. Vi patienter kommer för behandling vecka efter vecka och vår personal är på plats och hjälper oss, även de vecka efter vecka. Vi delar vardag och lär känna varandra. Vi delar svåra och mindre svåra stunder. Vi samtalar och skrattar tillsammans. De är så värdefulla.

I dessa tider när sjukvården tampas med besparingar och anställningsstopp har personalen på avdelningen inte mycket tid över för sin informella samvaro när de kan bygga den viktiga lagandan som är oumbärlig för deras krävande arbete.

På lördagförmiddagarna kan de äntligen ta sig tid för varandra. Då är det inga undersökningar att tänka på. Inga ronder. Inga viktiga möten att gå på. De får tid att sitta ner och äta frukost ihop. Avdelningens korridorer fylls snart med deras höga, hjärtliga skratt och detta sprider glädje som rinner över på oss andra i huset.

Jag vill med stipendiet ge våra kära sjuksköterskor och kökspersonal ytterligare guldkant på dessa frukostar genom att köpa frukost åt dem så länge pengarna räcker till detta.

Jag och min mamma är numera välkända kunder på Osthuset och Holmgrens på Lunds saluhall och där blir de också så glada eftersom de vet vart ostar, bröd och kallskuret går. Med den budget vi rör oss med kan vi också satsa på lite speciella inslag i frukosten. Ett par gånger har jag t om blivit hejdat av herr Holmgren som blir rädd att det kanske blir lite väl extravagant.

Personalen på Dialysen sätter verkligen värde på frukostarna. "Det känns lyxigt" och "Vi känner oss så bortskämda" lyder vittnesmålen. Bra. Det är precis så det är tänkt.

Mats Nyberg